

[Samuelsen.]

med at bede om, at man vil gennemføre dette Forslag hurtigt og fuldt ud, som det foreligger, med de Ændringer, som den højtærede Justitsminister har givet Tilsagn om at ville foreslaa til § 2, 2det Stykke, men at man ikke vil begrænse Varigheden til tre Aar.

Hendriksen: Jeg takker den højtærede Justitsminister for de imødekommende Bemærkninger, den højtærede Minister henvendte til mig i Anledning af de Udtalelser, jeg havde fremsat. Under disse Forhold skal jeg naturligvis ikke kræve at faa et Udvalg nedsat. Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at det var hans Hensigt, naar dette Forslag, som her er Tale om, er vedtaget, at nedsætte et Udvalg, der skulde beskæftige sig med Spørgsmaalene om at skaffe Færøerne Indtægter paa anden Maade end gennem den Indtægt, som vi jo fra alle Sider ikke finder er saa hensigtsmæssig, som den kunde og burde være. Jeg tror, det vil være rigtigt, at der i dette Udvalg ikke alene kommer til at sidde sagkyndige, men ogsaa Repræsentanter for Rigsdagen. Det er jo ogsaa politiske Spørgsmaal, der her er Tale om.

Hvad angaar Tidsfristen, sagde den højtærede Minister udtrykkeligt, at han kunde gaa med til at forandre fem Aar til tre Aar. Jeg havde nævnt, at jeg syntes, det vilde være naturligt, at man kun lod Loven gælde for eet Aar og derefter saa, hvad det Udvalg, der blev nedsat, vilde naa til af Resultater i den Tid. Men jeg erkender, at eet Aar ikke er nogen lang Tid, navnlig ikke, naar man først skal i Forbindelse med Lagtinget, der først træder sammen en Gang til Sommer. Derfor kan jeg ogsaa gaa med til, at Loven kommer til at gælde i tre Aar.

Jeg forstaaer ikke de Betæneligheder, det ærede Medlem Hr. Samuelsen har givet Udtryk for for et Øjeblik siden. Der er jo ingen her i denne Sal — hvad det ærede Medlem ogsaa understregede —, der ønsker andet end godt for Færøerne og for Færingerne, der ikke ønsker at hjælpe Færøerne paa alle Maader, og dette, at man tidsbegrænser nærværende Forslag til tre Aar i Stedet for til fem Aar, er dog ikke og kan dog ikke paa Færøerne af nogen anses for at være noget, der er rettet mod Færingerne eller Færøerne eller mod Erhvervslivet eller mod dem deroppe i det hele taget. Forholdet er jo dette, at det Udvalg, der bliver nedsat, i Løbet af de tre Aar skulde overveje, om ikke der var Mulighed for at naa til en anden Løsning. Finder man ikke en

anden tilfredsstillende Løsning, der tilsikrer Færingerne og Færøerne de Indtægter, som de ikke kan undvære, nu vel, saa gaar man selvfølgelig om tre Aar den Vej at forlænge Loven for to Aar eller for tre Aar, saa længe det nu er nødvendigt, idet der ingenlunde er Tale om her en Gang for alle at slaa fast, at dette Lovforslag ikke maa forlænges til at gælde udover tre Aar eller udover fem Aar. Hvis dette var Tilfældet, kunde jeg forstaa de Betæneligheder, det ærede Medlem Hr. Samuelsen gav Udtryk for; men det er ingenlunde Tilfældet. Det ærede Medlem Hr. Samuelsen kender mig og kender den Interesse, som jeg dog ved nogle Lejligheder har lagt for Dagen overfor Færøerne, og det ærede Medlem ved ogsaa særdeles vel, at det aldrig kunde falde mig ind at staa som Talsmand for Anskuelsen, der vilde være antifærøske. Jeg tror, at det, baade af Hensyn til Færøerne og samtidig af Hensyn til Forholdene her i Landet og Forholdet mellem Færøerne og Hovedlandet i det hele, vil være af Betydning, hvis vi fandt andre Former end de nuværende, hvorunder vi kunde tilsikre Færingerne de Indtægter, de ikke kan undvære. Jeg henstillede derfor til den højtærede Justitsminister at nøjes med at lade det foreliggende Forslag gælde for eet Aar i Stedet for fem. Ministeren gik ind paa tre Aar, og jeg vil anbefale, at man fastholder de tre Aar, idet jeg vil finde det naturligt, at man i Betænkningen eller paa anden Maade giver Udtryk for, at Hensigten er, hvis man ikke indenfor tre Aar har fundet andre Midler og Veje at gaa, da at forlænge Lovens Gyldighed, idet man naturligvis vil tilsikre Færingerne de Penge, de ikke kan undvære.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Samuelsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Samuelsen: Jeg gentager, at jeg advarer — nej, ikke advarer, men beder dette høje Ting og den højtærede Minister om ikke at begrænse Lovens Varighed til tre Aar, men gennemføre Lagtingets Forslag paa det Punkt, saaledes som det er foreslaaet. Det ærede Medlem Hr. Hendriksen siger, at det er ikke af Uvillie mod Færøerne og Færøernes Erhvervsliv, at man begrænser Loven. Det ved jeg, jeg har allerede sagt det, men man kan ikke sige, at det er af Elskværdighed mod Lagtinget, at man ikke følger det paa dette Punkt. Hvis man nedsætter et Udvalg til at drøfte de forskellige Skattespørgsmaal, ved jeg, at man faar alle